

Byl jednou jeden Jozífek,
a ten byl čím dál větší,
ten rozuměl všem zvířatům
a mluvil jejich řečí.

Měl kamaráda Mikeše,
znal vodníky a víly,
měl oči, uši dokořán
a neznal dlouhou chvíli.

A když pak časem vyrostl
- však víte, že čas letí –
stal se z něj strýček pohádkář,
stal se z něj strýček dětí.

Maloval pro ně obrázky,
psal pro ně prima knížky,
i když mu vlasy zbělely
a přibývaly křížky.

Zestárnul, ale neumřel –
jenom se vrátil zpátky.
Stal se z něj zase Jozífek,
zabloudil do pohádky.

Však ho tam sami potkáte –
prohání se tam s kluky,
děvčatům zpívá písničky
a zvěř mu žere z ruky.

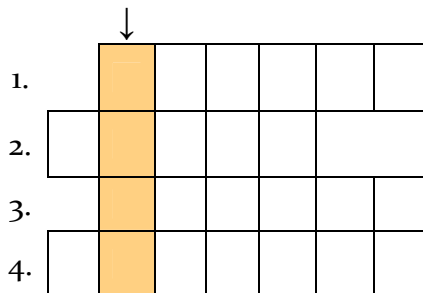
(1)

**4. Ke každému
vyluštěnému jménu napiš
alespoň jeden titul knihy,
kterou dotyčný malíř
ilustroval .**

Ilustrátoři

1. Vylušti příjmení Jozífka z básničky:

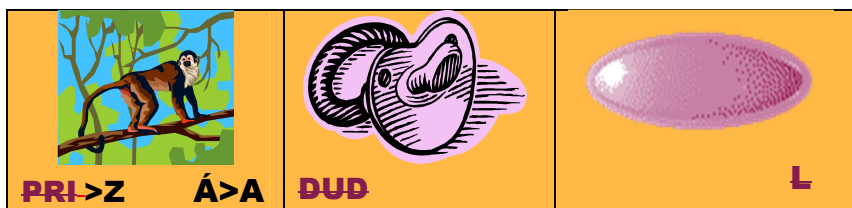
Literární druh vyjadřující
autorovy pocity, city, myšlenky.
Jinotajný příběh, v němž se
zvířata chovají jako lidé.

Rozhovor dvou nebo více postav
Lyrickoepická báseň se smutným
dějem a tragickým koncem.

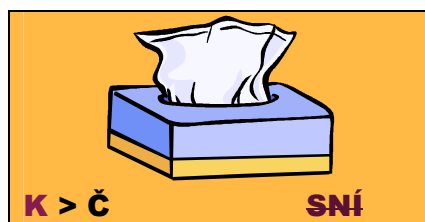
2. Kdo je to?

(Autor Ferdy Mravence) šel zamyšlen, hlavu pochýlenou, přes
Staroměstské náměstí a nic netuše – třísk! – narazil do auta,
které stálo u kašny. Uskočil, lekl se a uplivil. „Zatracení chlapi,
jezdí to jako blázni a jeden ani ulici přejít nemůže!“ (2)

3. Přesmyčky dalších ilustrátorů:

HELENA _____

JOSEF _____

ZDENĚK _____

Zdroj:

(1) ŽÁČEK, Jiří. *Máme rádi zvířata*, 1. vyd. Praha: ALBATROS, 1987. s. 9 - 14

(2) SUCHL, Jan. *Anekdoty z ateliérů*, 2. vyd. Praha: LIDOVÉ NAKLADATELSTVÍ, 1981. s. 42